

smaa Forholdene ere derovre. Det sidste Budget naaede ikke 500,000 Frcs. Deraf tilbyde Koncessionshaverne at udrede 100,000 Frcs. i ti Aar eller over en Femtedel. Jeg gad nok vide, hvorledes vi vilde se paa den Guds Engel fra Himmelen, der kom og tilbød os at bære en lignende Del af vore offentlige Byrder. Og det er ikke nok med den økonomiske Gevinst, som det vil være, det bliver ogsaa en Løftestang til at gennemføre noget, som jeg tror vil være af overordentlig stor Betydning for St. Thomas' Fremtid, nemlig at hele Øen bliver et Frihavsterritorium.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds sagde, at kunde det ikke gennemføres, kunde man maaske hjælpe sig med, at Koncessionshaverne fik Lov til at indrette deres Del af Havnen som Frihavn. Jeg synes langt fra, at det vilde betyde det samme, og jeg forstaar for øvrigt heller ikke det ærede Medlem saaledes, at han vil tillægge dette den samme Værdi. Det var for øvrigt Koncessions-sørgernes oprindelige Forslag, som jeg imidlertid ikke fandt at kunne modtage, thi det, at Koncessionshaverne fik Lov til at indrette deres Del af Havnen som Frihavn, vilde sige, at de kom i en fuldkommen overlegen Konkurrence, netop paa Grund af Statsforanstaltninger, overfor samtlige andre forretningsdrivende i og ved St. Thomas' Havn. Sligt vilde jeg ikke anse for rigtigt overfor de allerede etablerede Forretninger derude. Skal der være Frihavn, maa det være over hele Territoriet, saa at alle faa Gavn deraf. Jeg tillægger dette en meget stor Betydning for St. Thomas' Finanser og fremfor alt for Havnen og Øernes Udviklingsmuligheder. Jeg tillægger det mange Gange saa stor Betydning som at faa det andet Forslag gennemført. Man kan nu engang ikke paa een Gang blæse og have Mel i Munden. Jeg har foretrukket den nærmest liggende Fordel, hvis Goder ere iøjnefaldende, fremfor dette meget fjerntliggende. Begge Dele kan jeg ikke gennemføre, jeg maa holde paa det, jeg selv har foreslaaet, og kan ikke anbefale Vedtagelsen af det her stillede Forslag.

Jeg skal saa kun gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Ændringsforslaget til Tillæget. Der tror jeg, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds bevæger sig i nogen Misforstaaelse, som for Resten til Dels blev opklaret ved de af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds fremsatte Bemærkninger. Der er ingen Modsigelse i det, jeg har fore-

slaaet. Vi stræbe hen imod en Frihavn — stræbe hen imod, siger jeg udtrykkelig —, thi vi kunne ikke her ved et Lovbud gøre St. Thomas til et Frihavsterritorium, vi kunne ikke lovgive om disse Sager uden i Forbindelse med Kolonialraadet, vi kunne ikke naa denne Ordning, medmindre Kolonialraadet stiller Indtægter til Raadighed, der for saa vidt kunne erstatte Toldindtægterne, som de i Forbindelse med Koncessionshavernes Tilskud tilvejebringe Balance paa St. Thomas' Budget. Hertil kræves der Overenskomst mellem Regeringen og Kolonialraadet, men for at denne Overenskomst kan fremkomme, og for at vi kunne være sikre paa, at det, der var Forudsætningen for Lovgivningen i 1906, nemlig at der er og bliver Balance paa de vestindiske Øers og særlig i dette Tilfælde St. Thomas' Budget, kunne vi ikke slippe den Bestemmelse, vi have i Kolonialloven om, at Regeringen paa egen Haand kan tilvejebringe denne Balance ved at forhøje Tolden saa meget, som det er nødvendigt for at faa Balance i Budgettet. Det kunne vi ikke give Slip paa, saa længe vi ikke have gyldigt — det vil sige ved Overenskomst mellem Regeringen og Kolonialraadet — vedtaget en anden Supplementsafgift. Om, hvilken det kan blive, er jeg ikke i Øjeblikket i Stand til at udtale mig, men det maa være en Supplementsafgift, der kommer til at spille den samme Rolle, som Tolden nu spiller. I det Øjeblik, dette er vedtaget, kunne vi slippe Koloniallovens Sikkerhedsbestemmelse, men heller ikke før, og derfor er det nødvendigt paa nærværende Tid at fastholde den.

Hvad Spørgsmaalet om Grundværdistigningsafgiften angaar, hvorom det sidste Ændringsforslag drejer sig, har jeg allerede ved første Behandling udtalt min Sympati for at søge at tilvejebringe en Del af Indtægterne ved en Grundværdistigningsafgift. Heller ikke dette er imidlertid noget, vi ensidig kunne vedtage her. Det maa ske ved særlig Lov, om hvilken der skal skaffes Enighed mellem Regering og Kolonialraad. De forberedende Skridt ere allerede gjorte, Sagen drøftes paa St. Thomas sammen med andre Skatteplaner, men der kan ikke i denne Lov indføres en Ændring som den af Mindretallet foreslaaede. Jeg skal altsaa gentage, at jeg skal bidrage, hvad jeg formaar, til, at Grundværdistigningsafgiften bliver et Led i det nye Skattesystem for St. Thomas. Jeg mener, at der er saa